

Parter i målet vid den nationella domstolen

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Domslut

Artiklarna 1.3, 5 och 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 ska tolkas så, att om den verkställande rättsliga myndigheten har tillgång till objektiva, trovärdiga, precisa och vederbörligen aktualiserade uppgifter avseende förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten som vittnar antingen om systematiska eller allmänna brister, eller om brister som berör vissa kategorier av personer eller vissa anläggningar för frihetsberövande, ska myndigheten på ett konkret och precist sätt kontrollera huruvida det finns grundad anledning att tro att den person, mot vilken en europeisk arresteringsorder har utfärdats för lagföring eller för verkställighet av ett frihetsstraff, löper en verklig risk – på grund av förhållandena under personens frihetsberövande i denna medlemsstat – för att utsättas för en omänsklig och förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, om vederbörlig överlämnas till den medlemsstaten. Den verkställande rättsliga myndigheten ska i detta syfte begära kompletterande uppgifter från den utfärdande rättsliga myndigheten, vilken, efter att vid behov ha begärt bistånd från den centrala myndigheten eller av en av de centrala myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten, i den mening som avses i artikel 7 i rambeslutet, ska lämna dessa uppgifter inom den frist som anges i en sådan begäran. Den verkställande rättsliga myndigheten ska skjuta upp sitt beslut om överlämnande av den berörda personen till dess den fått de kompletterande uppgifter som gör det möjligt att undanröja förekomsten av en sådan risk. Om denna risk inte kan undanröjas inom rimlig tid, ska myndigheten besluta huruvida det finns anledning att avsluta överlämnandeförfarandet.

(¹) EUT C 320, 28.9.2015
EUT C 59, 15.2.2016

Överklagande ingett den 12 februari 2016 av Continental Reifen Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 8 december 2015 i mål T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Continental Reifen Deutschland GmbH (ombud: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Compagnie générale des établissements Michelin

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 8 december 2015 i mål T-525/14 i dess helhet,

— återförvisa målet till tribunalen så att den på nytt kan undersöka de motstående kännetecknens inneboende särskiljningsförmåga, med beaktande av kännetecknens beståndsdelar, samt graden av likhet mellan kännetecknen, och

— förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna inklusive klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till grund för överklagandet ligger ett åsidosättande av unionsrätten av tribunalen i domen av den 8 december 2015. Närmare bestämt åsidosatte tribunalen artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾ om gemenskapsvarumärken.

Sammanfattningsvis felbedömde tribunalen särskiljningsförmågan hos det kännetecken som avsågs av den omtvistade

registreringsansökan: ””, inklusive särskiljningsförmågan hos detta

känneteckens beståndsdelar ”” och ””, samt särskiljningsförmågan hos det äldre

varumärket ””. Därtill kommer att tribunalens felaktiga bedömning grundade sig på en missuppfattning av

omsättningskretsens språkkunskaper och dess förståelse av innebörden av de motstående kännetecknens olika beståndsdelar samt av den bevisning som hade ingetts av motparten (bilaga C.1 och bilaga C.4, här ingivna i form av bilaga 6).

Tribunalen motiverade inte heller sitt beslut att inte beakta vissa aspekter av de motstående kännetecknen, t.ex. deras figurelement, vid bedömningen av kännetecknens likhet.

På grundval av dessa felaktiga bedömningar kom tribunalen felaktigt fram till att det, med beaktande av att de berörda varorna var mycket lika varandra eller identiska, genomsnittsgraden av likhet mellan det sökta varumärket och det äldre franska varumärket samt det äldre varumärkets normala inneboende särskiljningsförmåga, förelåg en risk för förväxling enligt artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 22 februari 2016 – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. i likvidation

(Mål C-106/16)

(2016/C 211/29)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. i likvidation

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 49 och 54 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt hinder för en medlemsstat, i vilken ett bolag (bolag med begränsat ansvar) bildats, att tillämpa nationella bestämmelser enligt vilka det för att stryka ett bolag ur registret krävs att bolaget upplöses efter likvidation, om bolaget har omregistrerats i en annan medlemsstat på grundval av delägarnas beslut om att bolaget ska behålla sin status som juridisk person som förvärvats i den medlemsstat i vilken det bildats?